

frica

Anisoara Iordache

frica
se naște din instinctul de conservare;
adesea înrudită-i
cu trădarea și lașitatea.
frica-i un fel de
ceață,
vrei, nu vrei,
te cuprinde.

teama indusă
descurajează,
rupe rădăcinile
discernământului;
numai
gândul cercetător -
pentru ce va fi
după moarte,
e o platoșă îndreptătoare.

înfricoșarea
denaturează realitatea,
schimbă distanțele
dintre oameni;
generează
un câmp morfogenetic-
asemănător
cu pânza unui păianjen.

prin porțile spaimei,
impulsurile energetice
atacă
membranele celulare;
incendiat e
sistemul imunitar.

cocoșul a cântat,
pleoapele se deschid încet...
o raza
traversează întunericul,
luminându-l pe Petru:
cu ochii înlăcrimați
a plâns
amar.

credința
naște curajul de a urca
de la frica de sabie ucigătoare
la frica de Dumnezeu.
iubirea,
și numai iubirea
sfărâmă
al păcatului
fruct.